

til familieboliger i kraft af lejlighedssammenlægninger.

Der vil jeg så lige sige til Dansk Folkepartis ordfører, at når man sammenlægger to lejligheder, mister man altså to lejligheder. De to eksisterende lejligheder går tabt, det er det, der ligger i tallene. Det er rigtigt, at så kommer der familieboliger i stedet for, men de kan jo ikke bruges af de mennesker, der efterspørger små boliger, så derfor er det et tab af 15.500 boliger. Det tror jeg ikke man kan komme bort fra.

Derfor vil det være sådan, at hvis man så afviser det her forslag og ikke er indstillet på at erkende problemet og ikke er indstillet på at finde andre løsninger, vil der altså ske det, som hr. Kramer Mikkelsen var inde på, at så vil der være en stadig voksende forskel mellem efterspørgslen af små boliger i København som følge af, at der strømmer flere og flere unge mennesker til, og så antallet af de boliger, der står til rådighed. Det vil f.eks. give sig udslag i, at ventelisterne til ungdomsboliger vil blive ved med at vokse.

Så siger hr. Kramer Mikkelsen: Jamen det er, fordi de skal bo nogle andre steder end i København. Problemet er bare, at det ønsker de ikke. Skiftende regeringer har forsøgt f.eks. at få mennesker, der studerer på Roskilde Universitetscenter, til at bo i Roskilde. Men de har fremdeles hellere villet bo inde i hovedstaden. Og det kan hr. Kramer Mikkelsen ikke gøre noget ved, andet end at sørge for, at de så får noget at bo i.

Så man har altså et ungdomsboligproblem, og også fortsat et problem med at skaffe boliger til de mennesker, der har meget, meget små indkomster, desværre, og som man måske så i Københavns Kommune kan skubbe ud af byen ved at nedlægge deres lejligheder. Men det er jo heller ikke nogen løsning på noget som helst.

Derfor er der et socialt problem, og der er et problem for de uddannelsessøgende, og det bliver ikke løst med den boligpakke, som regeringen har lavet. Det bliver heller ikke løst med den boligpakke, man har vedtaget på Københavns Rådhus.

Det, der bekymrer mig, er, at man så har et politisk flertal her på Christiansborg, som er enigt om, at det skal man altså ikke gøre noget ved. Det problem skal man bare lade vokse. Det synes jeg er en trist konklusion, hvis det skal være konklusionen på den her debat.

Så man vil altså ikke være med til de redskaber, Enhedslisten foreslår. Det er én ting. Men man vil heller ikke være med til at erkende, at vi har et alvorligt problem, som skyldes en sam-

fundsudvikling, som er gået ud af kontrol, fordi regeringens politik på alle mulige områder tilskynder, at folk forlader de tyndere befolkede dele af Danmark og strømmer til de store byer. Det skyldes jo alle mulige andre politikker, regeringen har.

Men det vil man så ikke tage konsekvensen af, når det gælder boligpolitikken, og så forsyne folk med de nødvendige boliger der, hvor de nu engang gerne vil bo. Der må man så erkende, at der simpelt hen er en skævhed i dansk boligpolitik, som man ikke vil se i øjnene og ikke vil gøre noget ved.

Jeg har så den fortrøstning – modsat den situation, hvis det alene var Enhedslisten, der gjorde opmærksom på det, for så ville der selvfølgelig ikke komme nogen løsning på det problem – at i og med at problemet jo eksisterer ude i virkeligheden med stigende styrke og vil gøre det også i de kommende år, vil dette høje Ting også på et eller andet tidspunkt blive nødsaget til at tage det alvorligt og gøre noget ved det. Men det bliver så altså ikke i dag, kan man forstå.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det håber jeg sandelig ikke. Jeg håber heller ikke, det bliver det i fremtiden. Det vil simpelt hen skævvride boligstrukturen i vore store byer og selvfølgelig ikke mindst i København, for det er det, som hr. Keld Albrechtsen har hæftet sig ved.

Hvis vi kigger på sammenlægninger af lejligheder i Københavns Kommune, er det således, at for så vidt angår ejerformen, typen af boliger, der bliver sammenlagt, er 51 pct. af dem andelsboliger, og 32 pct. af dem er ejerboliger, og 17 pct. af dem er lejeboliger. Det er altså stadig væk sådan, at af den der ene promise af Københavns Kommunes boliger er det over 80 pct. af dem, som er enten ejer- eller andelsboliger.

Kl. 13.15

Skulle vi nu ikke lade være med fra Folketingets talerstol at stå og bilde folk ind, at det er fattige mennesker, som ikke kan få råd til at finde et andet sted at bo, hvis de kommer i en situation, hvor de oven i købet frivilligt har sagt ja i deres beboerforening eller i deres ejerforening til, at der skal ske lejlighedssammenlægninger?

Det er ikke fattige studerende, det er ikke fattige mennesker, som ikke har råd til at finde et sted at bo. Dem skal der tages hånd om. Det var det, hr. Keld Albrechtsen og hans parti kunne have gjort ved at presse regeringen noget mere i